

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Iurie Gasnaș și Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Ninei Croitoru, Zinovia Movileanu și Roman Coșleț privind încasarea în mod solidar a datoriei în baza contractului de credit bancar și,

cererea reconvențională depusă de Zinovia Movileanu împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind recunoașterea nulității acordului de fidejusiune nr.1 din 14 decembrie 2007 și,

cererea reconvențională depusă de Roman Coșleț împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind recunoașterea nulității acordului de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 26 martie 2013 BC „Moldindconbank” SA a adresat cerere de chemare în judecată împotriva Ninei Croitoru, Zinovia Movileanu și Coșleț Roman cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în baza contractului de credit bancar și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-6, vol. I).

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că la 14 decembrie 2007, în baza contractului de credit nr. 688/07, prin intermediul filialei Centru, a acordat Ninei Croitoru un credit în sumă de 335 000 de lei cu termenul final de rambursare – 14 decembrie 2022. Întru asigurarea rambursării în termen a creditului acordat, pârâțul Coșleț Roman, în calitate de fidejutor, a garantat băncii conform acordului de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007, să execute în mod solidar și integral obligația debitoarei Croitoru Nina de rambursare a creditului, în cazul în care aceasta nu-și va onora obligațiile contractuale privind achitarea creditului, a dobânzilor și plăților aferente creditului.

Tot pentru asigurarea rambursării în termen a creditului acordat, Movileanu Zinovia, în calitate de fidejutor, a garantat băncii conform acordului de fidejusiune nr. 1 din 14 decembrie 2007, să execute în mod solidar și integral obligația debitoarei Croitoru Nina.

Reclamantul a invocat că debitorul și fidejursorii nu-și onorează obligațiile contractuale privind rambursarea creditului, dobânzilor și plăților aferente acestora, fapt prin care încalcă condițiile contractului de credit.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, în adresa debitorului și fidejursorilor au fost expediate reclamațiile nr. 14-3/327-8690 din 20 iulie 2011, nr. 14-3/330-8990 din 26 iulie 2011, nr. 14-3/487-5674 din 19 septembrie 2008 și nr. 14-3/488- 5673 din 19 septembrie 2008, prin care le-a fost comunicat faptul că în cazul în care nu-și vor onora obligațiile asumate conform contractului de credit și a acordurilor de fidejusiune în ce privește rambursarea creditelor și de achitare a plăților aferente acestora, BC „Moldindconbank” SA va fi nevoită să se adreseze în instanța de judecată.

A mai indicat reclamanta că potrivit calcului efectuat la situația din 22 februarie 2013, datoria totală conform contractului de credit nr. 688/07 din 14 decembrie 2007 constituia suma de 1 726 872,09 de lei, formată din creditul neachitat în sumă de 333007,44 lei, dobânda în mărime de 276 102,23 de lei, comisionul de administrare în sumă de 20 904 de lei și dobânzi suplimentare în sumă de 1 096 858,42 de lei.

A solicitat reclamanta încasarea în mod solidar din contul părților Croitoru Nina, Movileanu Zinovaia și Coșleț Roman în beneficiul BC „Moldindconbank” SA a datoriei rezultate din contractul de credit bancar în sumă de 333 007,44 lei, a dobânzii în sumă de 276 102,23 de lei, a comisionului de administrare în sumă de 20 904 lei, a dobânzii suplimentare în sumă de 1 096 858,42 de lei și a taxei de stat în sumă de 50000 de lei, iar în total suma de 1 776 872,09 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei, la 30 mai 2013 pârâtul/reclamant Movileanu Zinaida a înaintat cerere reconvențională împotriva BC „Moldindconbank” SA, prin care a solicitat recunoașterea nulității acordului de fidejusiune nr. 1 din 14 decembrie 2007 încheiat cu BC „Moldindconbank” SA.

În susținerea cererii reconvenționale Movileanu Zinaida a invocat că semnătura de pe acordul de fidejusiune nr. 1 din 14 decembrie 2007, nu-i aparține (f.d. 83 Vol. I).

Pe parcursul examinării cauzei, la data de 02 iulie 2013 pârâtul/reclamantul Coșleț Roman, prin intermediul avocatului Cebanaș Alexandru, a înaintat cerere reconvențională împotriva BC „Moldindconbank” SA, prin care a solicitat declararea nulității absolute a contractului de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007 încheiat cu BC „Moldindconbank” SA, cu repunerea părților la poziția inițială.

În motivarea cererii reconvenționale a invocat că semnătura din rubrica semnături, nu coincide cu semnătura din buletinul său de identitate. Astfel, nu recunoaște semnătura din contractul de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007 la rubrica fidejutor, în drept cu numele Coșleț Roman.

A specificat reclamantul că la 27 octombrie 2009 de către Procuratura sect. Centru, mun. Chișinău a fost pornit dosarul penal de învinuire a Ninei Croitoru și Parascovia Jardan în comiterea infracțiunii prevăzute de art. xxxxxxx Cod penal.

A mai invocat Coșleț Roman că nu a participat la semnarea contractului de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007, nu și-a exprimat acordul de voință la asumarea obligațiilor prevăzute în contractul menționat de a garanta executarea obligațiilor de către Croitoru Nina și nici nu a prezentat actele necesare la BC „Moldindconbank” SA

pentru a confirma posibilitatea sa reală de a obține calitatea de fidejutor al debitoarei Croitoru Nina, astfel că lipsește condiția de valabilitate a actului juridic și anume consimțământul prevăzut de art. 199 alin. (1) Cod civil (f.d. 109-112 Vol. I).

Prin hotărârea din 11 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank” SA și s-a încasat în mod solidar din contul părților Croitoru Nina, Movileanu Zinovia și Coșleț Roman în beneficiul BC „Moldindconbank” SA, datoria pe credit în sumă de 1726872,09 de lei și taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în judecată în sumă de 50 000 de lei.

Cererile reconvenționale înaintate de Movileanu Zinovia și Coșleț Roman, au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel declarată de Coșleț Roman și Movileanu Zinovia.

S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 11 iulie 2018, în partea încasării în mod solidar din contul lui Coșleț Roman și Movileanu Zinovia a datoriei în baza contractului de credit bancar și în partea respingerii acțiunilor reconvenționale înaintate de Movileanu Zinovia și Coșleț Roman, și în această parte s-a adoptat o hotărâre nouă prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank” SA împotriva Zinoviei Movileanu și Roman Coșleț cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei în baza contractului de credit bancar.

S-a admis cererea reconvențională înaintată de Movileanu Zinovia și s-a declarat nul acordul de fidejusiune nr. 1 din 14 decembrie 2007 încheiat între Movileanu Zinovia și BC „Moldindconbank” SA.

S-a admis cererea reconvențională înaintată de Coșleț Roman și s-a declarat nul acordul de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007 încheiat între BC „Moldindconbank” SA și Coșleț Roman.

Pentru a decide astfel instanța de apel a concluzionat că prima instanță greșit a ajuns la concluzia de a respinge acțiunile reconvenționale înaintate de Movileanu Zinovia și Coșleț Roman privind constatarea nulității acordurilor de fidejusiune. Materialele cauzei demonstrează că în urma efectuării expertizei grafoscopice s-a stabilit că semnătura aplicată pe acordul de fidejusiune nr. 01 din 14 decembrie 2007 nu-i aparține Zinoviei Movileanu, iar semnătura aplicată din numele lui Coșleț Roman pe acordul de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007 probabil nu a fost aplicată de Coșleț Roman.

Instanța de apel a menționat că instanța de fond a fost în imposibilitate de a dispune efectuarea expertizei grafoscopice pentru a concretiza cui aparține semnătura din acordul de fidejusiune nr. 2, ca urmare fiind impusă să examineze cauza în baza materialelor anexate la dosar, deoarece de la toate organele competente la care ar putea să se afle înscrisul nominalizat, au fost primite răspunsuri precum că instituția respectivă nu dispune de originalul unui astfel de acord.

Instanța de apel a specificat că prin decizia irevocabilă a Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018 s-a constatat că acordul de fidejusiune nr. 1 din 14 decembrie 2007 și acordul de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007, au fost semnate din numele lui Coșleț Roman și Movileanu Zinovia de către alte persoane, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 220 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data sesizării instanței de judecată cu prezenta acțiune). Or, în urma celor relatate s-a constatat că la încheierea

pretinselor acorduri de fidejusiune lipsește o condiție esențială, de bază, de valabilitate a actului juridic – consimțământul părții contractante, instituit expres de art. 199 alin. (1) Cod civil.

La 26 noiembrie 2019 Iurie Gasnaș, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudicare.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (3) lit. d), alin. (5) Cod de procedură civilă, motivând că instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost atrase în proces.

La 10 ianuarie 2020 BC „Moldindconbank” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe, cât și încasarea taxei de stat achitate la depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanță de apel eronat a concluzionat de a respinge acțiunea înaintată de către BC „Moldindconbank” SA împotriva Zinoviei Movileanu și Coșleț Roman privind încasarea datoriei bancare și a declarat nulitatea acordurilor de fidejusiune, nefiind clare motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea care a stat la baza acestora. Astfel, consideră că Curtea de Apel Chișinău eronat a interpretat legea constatând nulitatea fidejusiunii și lipsa obligației fidejursorilor Movileanu Zinovia și Coșleț Roman de a răspunde solidar cu debitorul pentru obligațiile neexecutate.

A mai declarat recurentul că argumentele instanței de apel la admiterea apelului, au constat în reținerea concluziilor din decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2018, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2018, în coroborare cu norma art. 123 alin. (3) din Cod de procedură civilă.

A indicat că instanță de apel prin decizia din 03 octombrie 2019 a interpretat eronat prevederile art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă și a denaturat conținutul concluziilor raportului de expertiză nr. 308 din 26 iunie 2010. Or, faptele prejudiciabile stabilite prin sentința penală se pot invoca în cauzele civile privind repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Consideră recurentul ca fiind ilegală concluzia privind nulitatea fidejusiunii deoarece conform art. 1147 Cod civil, contractul de fidejusiune pentru a fi valabil trebuie încheiat în scris, iar acordurile de fidejusiune încheiate cu Movileanu Zinovia și Coșleț Roman confirmă acest fapt, iar potrivit art. 207 alin. (2) Cod civil, cauza actului juridic se prezumă până la proba contrară.

A relatat recurentul că instanță de apel arbitrar a denaturat concluziile expertizei din raportul de expertiză nr. 308 din 26 iunie 2010, la care face referire că semnătura aplicată pe acordul de fidejusiune nr. 1 din 14.12.2007, nu-i aparține Zinoviei Movileanu, iar semnătura aplicată din numele lui Coșleț Roman pe acordul de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007, probabil nu a fost aplicată de Coșleț Roman.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată pentru cunoștință părților la proces la 07 noiembrie 2019 (f.d. 57 vol. V), însă lipsesc date despre recepționare.

Prin urmare, recursul declarat de BC „Moldindconbank” SA la 10 ianuarie 2020, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 09 ianuarie 2020 Roman Coșleț a depus referință, solicitând declararea recursului depus de Iurie Gasnaș ca inadmisibil, acesta fiind neîntemeiat și depus cu încălcarea prevederilor procedurale, și anume cererea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă, cât și faptul că acesta nu este parte la proces.

A menționat că Iurie Gasnaș a declarat recurs, solicitând trimiterea cauzei la rejudecare pe motiv că este proprietarul apartamentului litigios, iar la 11 noiembrie 2019 a recepționat citația privind examinarea cererii Zinoviei Movileanu privind întoarcerea executării, cu evacuarea sa din apartamentul litigios, în baza deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău. Astfel invocă că din cauza neatragerii sale în prezentul proces civil s-a încălcat interesul său legitim.

Consideră că recursul depus de Iurie Gasnaș este inadmisibil or, a fost depus contrar prevederilor art. 430 Cod de procedură civilă, și anume a fost depus de o persoană care nu este parte la proces. Recurentul urma să indice în ce măsură instanța a soluționat problema drepturilor sale în acest proces și în ce mod declararea nulității acordurilor de fidejusiune îi afectează interesele, or dânsul nu a participat la încheierea actelor juridic menționate.

La 27 ianuarie 2020 Zinovia Movileanu a depus referință, solicitând declararea recursului depus de Iurie Gasnaș ca inadmisibil deoarece recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă, cât și faptul că acesta nu este parte la proces.

A menționat că solicitarea lui Iurie Gasnaș de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019 este nemotivată și neîntemeiată. Trimiterea recurentului la art. 432 alin. (3) pct.d) Cod de procedură civilă este eronată. Totodată și solicitarea recurentului de a restitui cauza spre rejudecare, fără a indica instanța este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

A invocat că instanța de apel a examinat minuțios și sub toate aspectele cauza civilă, însă originalul actului nu a fost identificat de către instanță, BC „Moldinonbank” SA confirmând că nu dispune de acordul de fidejusiune în original încheiat cu Zinaida Movileanu.

La 07 februarie 2020 Roman Coșleț a depus referință la cererea de recurs a BC „Moldinonbank” SA, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat cu menținerea deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

A relatat că argumentele recurenteii cu privire la faptul că instanța de apel a interpretat eronat art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă și a denaturat concluziile Raportului de expertiză nr.308 din 26 iunie 2010 sunt neîntemeiate, or concluziile raportului menționat au stat la baza adoptării sentinței de condamnare a Ninei Croitoru, concluzionându-se că ultima a încheiat acorduri de fidejusiune din numele Zinoviei Movileanu și Roman Coșleț, fapt despre care aceștia nu cunoșteau. Concluziile recurentului precum că prin sentință instanța nu a declarat nule acordurile de fidejusiune, sunt nejustificate și reprezintă o denaturare a principiilor dreptului. Declararea nulității unui act juridic civil se face în procedură civilă și nu în procedură penală, în baza constatărilor din sentința penală irevocabilă cu privire la fapte care au valoare juridică, cât și în lipsa acordului de fidejusiune în original, instanța de apel just a declarat nul acest acord, în temeiul art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă.

A susținut că în contextul prevederilor art. 1146 Cod civil, raportat la dispozițiile art. 514 și art. 572 alin. (1) Cod civil, lui Roman Coșleț nu-i poate fi imputată obligația

de fidejusiune în contextul neasumării unei astfel de obligațiuni în ordinea stabilită de lege, și anume în baza unui act juridic scris și valabil încheiat. Prin urmare, instanța de apel just a constatat că la încheierea pretinsului contract de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007 dintre BC „Moldinconbank” SA și Roman Coșleț lipsește condiția de valabilitate a actului juridic – consimțământul, iar reieșind din prevederile art. 220 alin. (1) Cod civil, instanța de apel just a constatat nulitatea actului juridic care contravine normelor imperative.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de BC „Moldindconbank” SA și Iurie Gasnaș, sunt inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, referitor la recursul declarat de BC „Moldindconbank” SA, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța ierarhic inferioară și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

Referitor la recursul depus de Iurie Gasnaș Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a reținut următoarele.

În conformitate cu art. 430 Cod de procedură civilă, sânt în drept să declare recurs, părțile și alți participanți la proces; martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Din materialele cauzei rezultă că cererea de recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost depusă de către Iurie Gasnaș, care invocă că potrivit certificatului înregistrării de stat a imobilului din 14 martie 2018 în

Registrul bunurilor imobile, apartamentul nr.xxxxxxx, este înregistrat pe numele său din 05 martie 2018.

Însă conform materialelor cauzei Iurie Gasnaș nu a fost parte la proces, mai mult instanțele ierarhic inferioare au soluționat cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva Ninei Croitoru, Zinovia Movileanu și Roman Coșleț privind încasarea în mod solidar a datoriei în baza contractului de credit bancar, cererea reconvențională depusă de Zinovia Movileanu împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind recunoașterea nulității acordului de fidejusiune nr.1 din 14 decembrie 2007 și cererea reconvențională depusă de Roman Coșleț împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind recunoașterea nulității acordului de fidejusiune nr. 2 din 14 decembrie 2007.

Analizând circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept enunțate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Iurie Gasnaș, urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind depus de o persoană care nu este în drept să declare recurs.

Or, în conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Iurie Gasnaș și de BC „Moldindconbank” SA.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), c), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni și Iurie Gasnaș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh